

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/63/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121201330
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121201330.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého G. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. nad Z., O. hájom XXXX/XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Trenčín, Piaristická 6667 a otca M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., B. XXX/XX, t.č. bytom E., T. XXX/XX o návrhu otca maloletého na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletému, na odvolanie otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/14/2021-129 zo dňa 13. októbra 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného **p o t v r d z u j e .**

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania **m e n í t a k**, že žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

III. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného zamietol a otcovi uložil povinnosť nahradiť matke dieťaťa trovy konania, ktoré je otec povinný zaplatiť advokátke matky dieťaťa JUDr. Silvii Bartkovej vo výške 327,12 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu sa otec maloletého domáhal zníženia výživného k maloletému zo sumy 300 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne. Návrh odôvodnil tým, že rozsudkom tunajšieho súdu č.k.26P/128/2019-170 bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bol otec maloletého zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 300 eur mesačne. Otec maloletého tvrdil, že jeho zdravotný stav a celková situácia sa od ostatného určenia výživného zmenili k horšiemu, absolvoval operácie, je dlhodobu práceneschopný od 01.12.2020, nemôže vykonávať prácu a má nariadený kludový režim. Poukázal na to, že okrem maloletého G. má ešte vyživovaciu povinnosť voči maloletej J. I., narodennej v roku XXXX. Predložil súdu svoje daňové priznanie za r. 2019 a doplnil, že došlo k podstatnému utlmeniu jeho podnikateľských aktivít, a to nielen v dôsledku zhoršenia jeho zdravotného stavu, ale aj v dôsledku pandémie koronavírusu. Aktuálne výživné je vysoko nadsadené a nie je v jeho schopnostiach a aktuálnych možnostiach toto výživné plniť. Vzhľadom na uvedené dôvody žiadal o zníženie výživného. V súčasnosti vlastní len nehnuteľnosť, v ktorej teraz býva a už iné nehnuteľnosti nevládni. K jeho aktuálnym pomerom otec uviedol, že on okrem spoločnosti s ručením obmedzeným, v ktorej je jediným spoločníkom a konateľom, mal donedávna aj živnosť, ktorú zrušil, keď bol dlho práceneschopný. Otec maloletého má stavebnú firmu M. I. s.r.o., v ktorej má zamestnanca a nejakých dohodárov, pričom uvedená firma išla ďalej, zrušil len živnosť, lebo mal zdravotné problémy.

Uviedol, že za minulý rok 2020, ktorý bol zlý pre všetkých podnikateľov, on od štátu nedostal žiaden príjem. Otec uviedol, že jeho spol. M. I. s.r.o. vlastní len hnutelné veci, a to stavebné stroje, traktor, bager, stroj, minibager, výklopný príviesny vozík a staršiu dodávku Y. E.. Otec maloletého sa nevedel presne vyjadriť, aké sú jeho príjmové pomery, pretože ak firma dostane zákazku, potom sú tam aj náklady a príjem sa zistí až pri podávaní daňového priznania, ale uviedol po prepočítaní vychádza príjem asi vo výške 1.200 eur mesačne. Vo svojej firme je zamestnaný na dohodu so mzdou asi 50 eur mesačne a z toho sa hradia odvody do poisťovní, pričom všetky ostatné mesačné výdavky platí zo spomínaných 1.200 eur mesačne. Uviedol, že tá jeho spoločnosť má okrem neho jedného zamestnanca na pracovný pomer, ktorý poberá mzdu 1.250 eur mesačne, dohodára na občasnú prácu so zárobkom cca 50 eur mesačne a ešte je tam živnostník vyplácaný cca 9 eur/hod. Otec maloletého nežiadal o invalidný dôchodok, pretože by ani nemal nárok na plný invalidný dôchodok, ale len nejaké percento. Otec maloletého býva v spoločnej domácnosti s jeho snúbenicou a ich maloletou dcérou J., na ktorú má ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Jeho priateľka je v súčasnosti nezamestnaná a poberá len prídavky na dieťa. Maloletá J. navštevuje súkromnú materskú školu, kde je poplatok 370 eur mesačne. Matka maloletého nesúhlasila s návrhom na zníženie výživného. Otec maloletého podal návrh na zníženie výživného dňa 26.02.2021, pričom posledné rozhodnutie o výživnom nadobudlo právoplatnosť len dňa 31.3.2020. V čase posledného rozhodovania o výživnom otec maloletého vlastnil súbor nehnuteľností a v návrhu neuviedol, ako s tými nehnuteľnosťami naložil. Bol vlastníkom bytu č. XX v bytovom dome v k.ú. J., nebytového priestoru č.9-003 v dome v k.ú. E., bytu č. X na prízemí domu v k.ú. T. na LV č.XXXX, bytu č. X v tom istom dome, vlastnil aj viacero pozemkov v k.u. C. - J.. Z verejne dostupných portálov matka dieťaťa zistila, že nedávno otec maloletého kúpil rodinný dom so súp.č. XXX v k.ú. T., zapísaný na LV č. XXX a spoluvlastnícky podiel k pozemkom v k.ú. T.. Matka maloletého uviedla, že nie je pravdou, že by na strane otca maloletého došlo k utlmeniu podnikateľských aktivít, pretože je jediným konateľom a spoločníkom spol. M. I. s.r.o., ktorá za rok 2020 oproti roku 2019 zlepšila svoju činnosť a vzrástli jej zisky, keď podľa účtovnej závierky v roku 2019 uvedená spoločnosť dosiahla daňovú stratu 8.094 eur a v roku 2020 dosiahla zisk 5.283 eur. V predchádzajúcom konaní otec maloletého tiež poukazoval na svoj zhoršený zdravotný stav, čiže odvtedy nedošlo k žiadnej zmene pomerov a podľa jej vedomostí, už otec dieťaťa nie je práceneschopný. Otec maloletého platí viacero úverov, preto ak je schopný platiť úvery, tak musí vedieť platiť výživné, keď výživné pre dieťa má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Z vyjadrenia otca maloletého vyplynulo, že tento rok predal byt č.X v k.ú. T. za sumu 176.000 eur a byt č. X v tom istom dome za 165.000 eur, minulý rok predal pozemky v k.ú. C. J. za sumu 70.000 eur až 80.000 eur. Otec maloletého neuviedol pravdu o jeho skutočných príjmoch, keď spláca úvery vo výške 887 eur a hradí súkromnú materskú škôlku jeho maloletej dcéry vo výške 370 eur mesačne, hoci môže navštevovať štátnu materskú školu. Na jednej strane otec požaduje zníženie výživného na maloletého na sumu 180 eur mesačne a na druhej strane svojej maloletej dcéry platí súkromnú materskú školu s poplatkom 370 eur mesačne. Maloletý G. má právo podieľať sa na životnej úrovni svojho otca. K svojim a synovým pomerom matka uviedla, že ona býva v spoločnej domácnosti s jej terajším priateľom a dvoma synmi v dvojizbovom byte v jej vlastníctve. Ona je na predĺženom pandemickom rodičovskom príspevku a okrem maloletého G. má vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi O., ktorý sa narodil v roku 2017.

2. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že maloletý G. pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/210/2014-162 zo dňa 04.02.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/31/2016-184 zo dňa 16.08.2016, bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého G. sumou vo výške 180 eur mesačne. Vyživovacia povinnosť otca k maloletému bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/128/2019-170 zo dňa 11.3.2020, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletému zo sumy 180 eur mesačne na sumu 300 eur mesačne. V čase poslednej úpravy výživného mal maloletý G. 8 rokov a bol žiakom 2. ročníka základnej školy, stravoval sa v školskej jedálni, navštevoval školský klub, florbalový krúžok s poplatkom 15 eur mesačne. Zdravotný stav maloletého bol dobrý, ale pre oslabenú imunitu býval častejšie chorý a matka mu kupovala sirup na posilnenie imunity a probiotiká. Mal odporúčenú návštevu ortopedickej ambulancie pre plochý nohy. Matka spolu s maloletým G. vtedy bývala v dvojizbovom byte v jej vlastníctve spolu s jej priateľom a ich maloletým synom O.. Náklady na bývanie predstavovali 170 eur mesačne a splácala hypotekárny úver po 264 eur mesačne. V tom čase matka maloletého poberala rodičovský príspevok 270 eur mesačne a prídavky na dve deti spolu vo výške 49,90 eur mesačne. Okrem maloletého G. mala matka vyživovaciu aj k jej maloletému synovi O. G., nar. XX.XX.XXXX, ktorý pochádza z terajšieho vzťahu. Otec maloletého v čase posledného rozhodovania býval s jeho priateľkou a maloletou dcérou J. v prenajatom byte, kde platili nájomné 670 eur mesačne. Otec maloletého mal

ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére J. I., nar. XX.XX.XXXX. Otec maloletého bol v tom čase živnostníkom, vykonával stavebné práce a tiež bol jediným spoločníkom a konateľom spol. M. I. s.r.o., ktorá spoločnosť tiež vykonávala stavebné práce. Podľa daňového priznania za rok 2019 dosiahol otec príjmy zo živnosti 150.501,80 eur, jeho výdavky predstavovali 161.527,42 eur a dosiahol daňovú stratu 11.025,62 Eur. Podľa daňového priznania spol. M. I. s.r.o. za rok 2018 dosiahla uvedená spoločnosť súčet výnosov 17.837,95 eur, súčet nákladov 17.915,74 eur, jej výsledok hospodárenia pred zdanením predstavoval -77,79 eur a základ dane 844,21 eur. Podľa daňového priznania spol. M. I. s.r.o. za rok 2019 dosiahla uvedená spoločnosť súčet výnosov 25.852,91 eur, súčet nákladov 33.946,72 eur, jej výsledok hospodárenia pred zdanením predstavoval -8.093,81 eur a spoločnosť dosiahla daňovú stratu 1.821,56 Eur. Už v čase uvedeného posledného upravovania výživného otec poukazoval na rapidne zhoršenie jeho zdravotného stavu, že má vážne problémy s kĺbmi, artrózu, chodí po operáciách, a že kvôli jeho nepriaznivému zdravotnému stavu bol v predchádzajúcom roku práceneschopný trištvrté roka a poberal nemocenské dávky 250 eur až 260 eur mesačne. Už v tom čase otec splácal viacero úverov, jeden splácal po 497 eur mesačne a na druhý po 413 eur mesačne, ale na ten mu jeho rodičia prispievali 160 eur mesačne. Ohľadom majetkových pomerov otca maloletého bolo v predchádzajúcom konaní zistené, že dňa 12.03.2018 kúpil rodinný dom s dvoma bytovými jednotkami za celkovú nadobúdaciu kúpnu cenu 176.500 eur, ktoré rekonštruoval. Bol vlastníkom aj pozemkov v k.ú. C. J.. Pred kolíznym opatrovníkom vtedy otec maloletého uviedol svoj orientačný mesačný príjem vo výške 1.200 eur.

3. V súčasnosti má maloletý G. 9 rokov, je žiakom 4. ročníka základnej školy, stravné v školskej jedálni je 26 eur mesačne, navštevuje školský klub s poplatkom 10 eur mesačne, florbalový krúžok s poplatkom 15 eur mesačne. Maloletý je vedený v alergologickej ambulancii, užíva lieky v hodnote 10 eur mesačne, kvôli plochým nohám je vedený v ortopedickej ambulancii, používa ortopedické vložky, preto mu matka kupuje kvalitnú obuv. Maloletý nosí okuliare, na očné kontroly chodí 1x ročne, naposledy mu matka kupovala okuliare v hodnote 120 eur. Kvôli dištančnému vzdelávaniu počas koronakrízy mu matka kúpila notebook za 206 eur, tiež mu kúpila mobilný telefón, platí mu sporenie po 20 eur mesačne a maloletý má ďalšie bežné výdavky primerané jeho veku. Aktuálne matka maloletého býva v dvojizbovom byte v jej vlastníctve spolu s maloletým, jej priateľom a ich maloletým synom O.. Mesačné náklady na bývanie sú vo výške 177 eur, na TV a internet 30 eur. Matka maloletého poberá predĺžený pandemický rodičovský príspevok vo výške 275,90 eur mesačne a prídavky na deti vo výške 51 eur mesačne. Okrem maloletého G. má matka ešte vyživovaciu povinnosť k jej maloletému synovi O. G., nar. XX.XX.XXXX. Matka maloletého spláca hypotekárny úver vo výške 264,23 eur mesačne a vlastní auto zn. Toyota Raw r. v.2007. Priateľ matky pracuje v zahraničí, zarába cca 2.300 eur mesačne. V súčasnosti otec maloletého býva v rodinnom dome v jeho vlastníctve s jeho snúbenicou a ich spoločnou maloletou dcérou J.. V rodinnom dome sú dve bytové jednotky, v ktorej jedenej bývajú a druhú bytovú jednotku otec rekonštruuje. Náklady na bývanie sú vo výške 85 eur mesačne. Partnerka otca maloletého je v súčasnosti nezamestnaná, poberá len prídavky na dieťa. Otec dieťaťa bol od decembra 2020 do apríla 2021 práceneschopný, bez nároku na dávky v nezamestnanosti, nakoľko mal nedoplatky v Sociálnej poisťovni. Má zdravotné problémy s kĺbmi. Od 01.06.2021 už nie je živnostníkom, nakoľko živnosť zrušil. Otec maloletého je stále jediným spoločníkom a konateľom stavebnej firmy M. I. s.r.o.. Hoci bol otec maloletého práceneschopný bez nemocenského, príjmy mal z činnosti jeho spoločnosti, ktorá fungovala ďalej. Uvedená spoločnosť má zamestnanca na pracovný pomer, ktorý poberá mzdu 1.250 eur mesačne, dohodára na občasné práce a pracuje tam aj živnostník vyplácaný odmenou 9 eur/hod.. Otec maloletého je vo svojej spoločnosti zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti s vymeriavacím základom podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni vo výške 39,38 eur mesačne, pričom nevedel presne uviesť, aké sú jeho reálne príjmové pomery a po prepočítaní vychádzal čistý príjem asi vo výške 1.200 eur mesačne. Podľa daňového priznania za rok 2020 dosiahol otec maloletého príjem zo živnosti 167.121,50 eur, výdavky účtoval vo výške 163.154,98 eur, jeho čiastkový základ dane predstavoval 3.966,52 eur a základ dane znížený o nezdaniteľné časti predstavoval 0 eur. Živnosť ukončil v máji 2021. Podľa daňového priznania spol. M. I. s.r.o. za rok 2020 mala súčet výnosov 35.419,64 eur, súčet nákladov 29.657,04 eur, výsledok hospodárenia pred zdanením predstavoval 5.762,60 eur a základ dane 5.381,98 eur. Podľa výpisu z LV č. XXX pre k.ú. T., je otec maloletého výlučným vlastníkom rodinného domu so súp.č. 196 s pozemkami v k.ú. T., v ktorom sa nachádzajú dve bytové jednotky a podľa LV č.XXXX pre k.ú. je podielovým spoluvlastníkom v podiele 3/4 na pozemkoch v k.ú. T.. Otec uviedol, že rodinný dom kúpili v máji 2021 za kúpnu cenu 290.000 eur, pričom predtým vlastnil iný rodinný dom v k.ú. T. s dvomi bytovými jednotkami, ktorý v marci 2018 kúpil za 176.500 eur, zrekonštruoval a v roku 2021 predal spolu za 341.000 eur. Otec maloletého bol kedysi vlastníkom pozemkov v k.ú. C. J., ktoré kúpil v septembri 2018 za 36.190 eur a v roku 2020 ich predal za 70.000 eur až 80.000 eur a vlastníkom nebytového priestoru

č. 9-003 v k.ú. E., ktorý kúpil v auguste 2017 za 64.000 eur, zrekonštruoval a potom predal za 85.000 eur. Spoločnosť, ktorej je otec maloletého jediným spoločníkom, vlastní hnutelné veci, stavebné stroje, traktor, bager, minibager, výklopný príviesny vozík, staršiu dodávku a pod. Otec je vlastníkom osobného auta z Chevrolet. Okrem maloletého G. má otec ešte vyživovaciu povinnosť k jeho maloletej dcére J. I., nar.XX.XX.XXXX, ktorá navštevuje súkromnú materskú školu, za ktorú otec platí poplatok 370 eur mesačne. Partnerka otca maloletého je nezamestnaná, poberá len prídavky na dieťa. Otec maloletého spláca úver vo výške 300 eur mesačne, druhý úver vo výške 500 eur mesačne a tretí po 87 eur mesačne, teda spolu úvery vo výške 887 eur mesačne.

4. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine a dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný. Okolnosť, že otcovi dieťať sa výška výživného zdá vysoká, keď uviedol, že teraz má platiť 300 eur a nevie, koľko mu dajú platiť, keď pôjde maloletý na strednú školu, nie je dôvodom pre zníženie výživného. Pre zmenu výšky výživného, ktoré bolo upravené právoplatným rozsudkom, je rozhodujúca len zmena pomerov, ktorá nastala od predchádzajúceho rozhodnutia a nie pocit osoby povinnej vyživovacou povinnosťou, že výživné sa mu zdá vysoké alebo nadsadené. Súd sa nestotožnil s tvrdením otca maloletého, že na jeho strane sa zmenila situácia k horšiemu a nie je v jeho schopnostiach a aktuálnych možnostiach doterajšie určené výživné platiť. Je pravdou, že otec maloletého bol od decembra 2020 do apríla 2021 práceneschopný, ale uvedené nie v danej veci dôvodom pre zníženie výživného, pretože otec poukazoval na svoje zdravotné problémy, ktoré mu neumožňujú vykonávať fyzické práce v takom rozsahu ako v minulosti a na jeho dlhú práceneschopnosť už v predchádzajúcom konaní o výživnom, ktoré bolo vedené tunajším súdom pod sp. zn. 26P/128/2019, a v ktorom konaní napriek uvedeným tvrdeniam otca došlo k zvýšeniu výživného. Na strane otca v tejto otázke nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Zdravotný stav otca maloletého nie je pre neho asi limitujúci, keď ani nepožiadaval o priznanie invalidného dôchodku. Napriek tomu, že otec maloletého počas obdobia jeho práceneschopnosti (december 2020 až apríl 2021) nepoberal nemocenské, bolo v jeho schopnostiach a možnostiach platiť určené výživné, nakoľko otec je jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti M. I. s.r.o., ktorá má zamestnanca, dohodára, spolupracovníkov na živnosť a uvedená spoločnosť fungovala a vykonávala činnosť aj počas práceneschopnosti otca maloletého a otec mal príjem z uvedenej spoločnosti, ktorú aspoň manažuje, keď nemôže fyzicky pracovať. Okolnosť, že otcovi maloletého nevznikol nárok na nemocenské dávky z dôvodu, že mal nedoplatky na odvody do Sociálnej poisťovne, teda pre nezodpovednosť otca, nemôže byť na ujmu maloletého v podobe zníženia výživného. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením otca o zhoršení jeho príjmov v dôsledku zhoršenia jeho podnikateľskej činnosti, nakoľko porovnaním daňových priznaní spoločnosti M. I. s.r.o. možno konštatovať, že spoločnosť v roku 2020 dosiahla oproti roku 2019 vyššie obraty a zisky, keďže v roku 2019 mala súčet výnosov len 25.852,91 eur a dosiahla daňovú stratu - 1.821,56 eur a za rok 2020 mala súčet výnosov 35.519,64 eur a základ dane 5.381,98 Eur. Aj z účtovnej závierky uvedenej spoločnosti vyplynulo, že v roku 2019 mala spoločnosť majetok spolu 17.820 eur a v roku 2020 spolu 25.719 eur. Výsledky podnikateľskej činnosti jeho spoločnosti sa zlepšili. Rovnako porovnaním daňových priznaní otca ako fyzickej osoby možno konštatovať, že v roku 2020 dosiahol otec vyššie zárobky, keď v roku 2019 boli jeho príjmy zo živnosti 150.501,80 eur a dosiahol daňovú stratu - 11.025,62 eur a v roku 2020 mal príjmy zo živnosti 167.121,50 eur a čiastkový základ dane 3.966,52 eur. Na strane otca nedošlo k zhoršeniu jeho príjmových pomerov z jeho podnikateľskej činnosti oproti obdobiu, kedy bolo výživné naposledy upravované. Otec maloletého sa paradoxne domáhal zníženia výživného na maloletého s odôvodňovaním jeho zhoršenej situácie v čase krátko po tom, ako so ziskom predal pozemky v k.ú. C. - J., ktoré v roku 2018 kúpil za 36.190 eur a v roku 2020 ich predal za kúpnu cenu medzi 70.000 eur až 80.000 eur, teda so ziskom cca 40.000 eur. Rovnako v tomto roku 2021 otec so ziskom 164.500 eur predal dom v k.ú. T., ktorý v marci 2018 kúpil za 176.500 eur, zrekonštruoval a v roku 2021 predal za kúpnu cenu spolu 341.000 eur. Tiež so ziskom predal aj autá patriace jeho firme. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že napriek tomu, že otec maloletého v návrhu poukazoval za svoju zhoršenú situáciu, pre ktorú žiadal znížiť výživné, pričom už v máji 2021 si kúpil rodinný dom s pozemkami. Nemožno sa tak stotožniť s tvrdením otca maloletého o zhoršení jeho situácie. Otec maloletého mohol v tomto roku nadobudnúť titulom dedenia majetkový prospech, ktorého dedičstva sa vzdal, pričom také konanie tiež nemôže byť na ujmu maloletého. Súd poukázal na to, že otec maloletého spláca úvery po 887 eur mesačne a svojej maloletej dcére platí súkromnú materskú školu s poplatkami po 370 eur mesačne. Pokiaľ je otec schopný platiť vyššie uvedené výdavky, musí byť schopný platiť aj doterajšie určené výživné na maloletého G., pretože výživné pre maloleté dieťa má prednosť pred inými ako nevyhnutnými výdavkami povinného rodiča. Súdu sa javí veľmi nespravodlivý a nezodpovedný

prístup otca, ktorý svojej dcére platí súkromnú materskú školu a u maloletého žiada o podstatné zníženie výživného zo sumy 300 eur na sumu 180 eur mesačne, pričom doterajšie výživné pre maloletého G. nedosahuje ani len výšku samotnému poplatku v materskej škole. S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody súd zamietol návrh otca na zníženie výživného ako nedôvodný, pretože od poslednej úpravy výživného nenastala žiadna zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného a doterajšie určené výživné pre maloletého G. je v schopnostiach a možnostiach otca.

5. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52, § 55, § 57, § 58 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok /ďalej len CMP/ v spojení s § 263 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/. Vzhľadom na to, že otec maloletého podal nedôvodný návrh na zníženie výživného, ktorý bol zamietnutý a matka maloletého bola právne zastúpená, bolo by nespravodlivé vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci a z vyššie uvedených dôvodov zjavne nedôvodného návrhu otca, aby trovy právneho zastúpenia v danej veci znášala matka.. Na základe uvedeného priznal súd matke maloletého nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom náhrada za odmenu za právne zastúpenie v konaní pozostáva z 2 úkonov právnej služby, a to z prevzatia, prípravy zastúpenia (83,62 eur) a z účasti na pojednávaní dňa 13.10.2021 trvajúce 2 hodiny a 25 minút (2 x 83,62) v súlade s § 13a ods. 1 písm. a), e) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej „vyhláška“) a s nimi súvisiacim režijným paušálom vo výške 10,87 Eur za každý úkon právnej služby podľa § 16 vyhlášky. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby súd určil vo výške jednej trinástiny výpočtového základu v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, ktorá predstavuje sumu 83,62 eur. Takto celková výška náhrady trov konania predstavuje sumu 327,12 eur (272,60 eur + 54,52 eur DPH), ktorú sumu je otec povinný zaplatiť advokátke matky do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec maloletého a uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne konštatoval, že k zmene pomerov nedošlo. Otec maloletého trvá na tom, že na jeho strane došlo k zmene pomerov a vyhodnotenie jeho skutkovej a právnej situácie zo strany súdu je nesprávne a nespravodlivé. V konaní sa súd nezaoberal zvýšenými nárokmi maloletého a opomenul porovnanie príjmovej situácie obidvoch rodín. Príjem partnera matky maloletého je 2.300 eur, výživné na maloletého vo výške 300 eur a príjem matky vo výške 275,90 eur, spolu štvorčlenná rodina hospodári so sumou 2.875,90 eur mesačne. Na strane otca hospodári rodina so sumou vo výške 1.225,50 eur mesačne, ktorá pozostáva z príjmu otca maloletého vo výške 1.200 eur a prídavku na dieťa vo výške 25,50 eur. Súd nesprávne vyhodnotil stav, keď uviedol, že príjmy sa zlepšili, pričom otec maloletého už nie je živnostník a je len na dohode vo svojej firme. Nie je možné brať ako ukazovateľ výšku majetku jeho firmy, kde je zahrnutý krátkodobý investičný majetok, ktorý je tvorený prevažne strojmi používanými na výkon stavebných prác. Skutočnosť, že tento sa zvýšil o 7.900 eur neznamena, že ide o peniaze na účet, ktoré sú disponibilné na platenie akýchkoľvek výdavkov. Nehnuteľnosti otec maloletého postupne kupoval z bankových úverov a z finančných prostriedkov požičaných od súkromných osôb, pričom za obdobie od 25.01.2017 do 04.06.2021 si od súkromných osôb požičal otec maloletého spolu 453.000 eur. Otec maloletého kúpil dom na P. ulici, ktorý zrekonštruoval a predal jednotlivé bytové jednotky. Z výnosu z predaja vrátil požičané peniaze, pričom zároveň mal aj náklady spojené s prestavbou nehnuteľnosti. Konštatovanie súdu, že otec maloletého na nehnuteľnostiach zarobil veľké peniaze, keď odpočítal predajnú a nadobúdaciú cenu, je skresľujúce a neodzrkadľuje realitu. Je pravdou, že otec maloletého kúpil v k.ú. C. J. dva pozemky so spoluvlastníckym podielom na príľahlých nehnuteľnostiach, ktoré mali tvoriť prístupové komunikácie k okolitým pozemkom. Spolu s ostatnými spoluvlastníkmi sa otec maloletého dohodol, že postaví cestu a ostatné komunikačné a inžinierske siete. Do tohto projektu investoval peniaze a doposiaľ eviduje pohľadávky vo výške 12.000 eur, ktoré vymáha v súdnych konaniach. Na kúpenom pozemku plánoval otec maloletého postaviť dom a následne ho predáť, pričom nemal dostatočné finančné prostriedky aj vzhľadom na problémy s dokončením inžinierskych sietí, preto následne pozemky predal. Výpočet rozdielu medzi kúpnou cenou pozemku a predajnou cenou neznamena, že tieto pozemky otec maloletého predal so ziskom 40.000 eur a toto konštatovanie súdu je nepravdivé. Otec maloletého bol práceneschopný od decembra 2020 do apríla 2021. Nakoľko otcovi maloletého nebolo priznané nemocenské z dôvodu malého nedoplatku, požiadaval lekárku o formálne zrušenie pracovnej neschopnosti a zrušil živnosť, pričom zdravotný stav sa nezmenil k lepšiemu. Aj naďalej otec nemohol vykonávať ťažké práce, absolvoval operáciu a na základe vyjadrenia ošetrojúcej lekárky otec nepožiadaval o invalidný dôchodok, ktorý sa vybavuje až po roku práceneschopnosti. Taktiež dehonestujúco pre otca maloletého vyznieva vyjadrenie súdu, že pre jeho nezodpovednosť mu nebol priznaný nárok na nemocenské. Otec maloletého nie je žiaden neplatič, má vyrovnané všetky daňové a

odvodové povinnosti. Maloletá dcéra J. navštevuje materskú školu, za ktorú sa platí 370 eur mesačne, pričom otec maloletého nebol konfrontovaný s tým, že kto prispieva na materskú školu. Otec maloletého v návrhu na zníženie výživného uviedol, že maloletej J. na materskú školu prispieva sumou 70 eur mesačne, pričom rodičia jeho partnerky sa rozhodli, že budú maloletej doplácať na materskú školu. Postaviť rozhodnutie súdu na tom, že maloletá J. chodí do materskej školy, ktorá stojí viac ako otec maloletého platí výživné na maloletého, nie je pravda. Skutočnosť, že matka maloletého kupuje vitamíny a ortopedické vložky nemožno považovať za niečo výnimočné. Otec maloletého je opäť práceneschopný odo dňa 02.11.2021 a jeho schopnosť pracovať je stále obmedzená. Koronakríza zasiahla viacerým podnikateľom do života a neobišlo to ani otca maloletého. Okrem zníženia zákaziek sa otcovi maloletého zhoršuje aj zdravotný stav, preto nemôže vykonávať práce v rozsahu ako predtým. Nakoľko je otec remeselník, vykonáva manuálnu prácu, na ktorú musel teraz prijať zamestnanca, platiť ho a otcovi maloletého tak ostane len zlomok príjmov. Je na mieste, aby dieťa profitovalo zo zvýšenia platu, keď je rodič schopný platiť viac a na druhej strane, keď sa rodič dostane do zdravotných problémov, je na mieste, aby sa táto situácia odzrkadlila aj na dieťati, pričom maloletý žije v domácnosti, kde je príjem vo výške 2.800 eur mesačne, teda viac ako dvojnásobne prevyšuje príjem v domácnosti otca vo výške 1.225 eur mesačne. Výrok o povinnosti otca nahradiť trovy konania je neodôvodnený. V danej situácii nie sú dané okolnosti, ktoré by odôvodňovali spravodlivý nárok na náhradu trov konania. Najmä pri rozdieli príjmovej situácie rodín, z ktorých účastníci konania pochádzajú. Otec maloletého navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyhovie návrhu na zníženie výživného a žiadnemu z účastníkov neprizná náhradu trov konania.

7. Matka maloletého vo vyjadrení k odvolaniu otca maloletého uviedla, že nesúhlasí s podaným odvolaním a považuje ho za nedôvodné. Nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu vyživovacej povinnosti otca k maloletému. To, že je otec maloletého subjektívne nespokojný s pôvodným rozhodnutím a po čase si uvedomil, že on s ním nesúhlasí, nemôže byť dôvodom na zmenu pôvodného súdneho rozhodnutia. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal potrebné dokazovanie, porovnal pomery na strane maloletého a rodičov v čase od poslednej úpravy s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania. Z dokazovania vyvodil správne skutkové závery a následne správne právne závery, s ktorými sa matka maloletého plne stotožnila. V čase posledného rozhodovania súdu o výživnom otec dieťaťa vlastnil súbor nehnuteľností, a to byt č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX, v k. ú. J. (kúpený za 39.000 eur), nebytový priestor č. 9-003 v bytovom dome súp. č. XXXX v k.ú. E. (kúpený za 64.000 eur), byt č. X a byt č. X v rodinnom dome súp. č. XX v k.ú. T. (kúpené za 92.500 eur a 84.000 eur), pozemky v k.ú. C. - J. (kúpené za 36.190 eur). Po začatí konania o zníženie výživného otec maloletého kúpil rodinný dom súp. č. XXX v k.ú. T., zapísaný na LV č. XXX a spoluvlastnícky podiel k pozemkom v k.ú. T., zapísaný na LV č. XXXX. Otec maloletého v priebehu konania pred súdom prvej inštancie tvrdil, že predal byt č. XX v k.ú. J., ďalej predal nebytový priestor č. 9-XXX v k.ú. TN za 85.000 eur, byt č. X v bytovom dome v k.ú. T. predal za 176.000 eur, byt č. X toho istého bytového domu predal za 165.000 eur a tiež predal pozemky v k.ú. C. - J. za 70.000 eur alebo 80.000 eur, pričom v roku 2021 kúpil rodinný dom v k.ú. T.. Otec maloletého vyššie uvedené nehnuteľnosti predal so značným ziskom a napriek tomu sa domáhal zníženia výživného na maloletého s odôvodnením jeho zhoršenej situácie, čo evidentne nie je pravda. Na strane otca maloletého nedošlo k utlmeniu jeho podnikateľských aktivít, pretože je jediným konateľom a spoločníkom v spoločnosti M. I., s.r.o., ktorá za rok 2020 oproti roku 2019 zlepšila svoju činnosť a vzrástli jej zisky, čo bolo preukázané účtovnou závierkou spoločnosti. V roku 2019 uvedená spoločnosť dosiahla daňovú stratu - 8.094 eur a v roku 2020 dosiahla zisk 5.283 eur, čiže došlo k zlepšeniu a vzrástli príjmy. Pokiaľ otec maloletého opätovne zdôrazňoval svoje zdravotné problémy, nejde o novú skutočnosť a o žiadnu zmenu pomerov, keď samotný otec vo svojej výpovedi pred súdom prvej inštancie uviedol, že všetky jeho zdravotné problémy boli riešené v predchádzajúcom konaní, kde dobrovoľne uzavrel rodičovskú dohodu, bolo zvýšené výživné aj napriek tomu, že bol otec dlhodobo práceneschopný. Otec v podanom odvolaní predložil svoje údajné pôžičky, ktoré pred súdom prvej inštancie neuviedol, ale uviedol len úvery spolu vo výške 887 eur mesačne, pričom z dokladov predložených v odvolaní nie je zrejmé, či si financie od týchto osôb požičiaval otec alebo tieto osoby od otca. Pokiaľ otec maloletého platí čo i len úvery, ktoré priznal, mesačne vo výške 887 eur, potom musí byť schopný platiť výživné na maloletého v sume 300 eur mesačne. Na pojednávaní pred súdom prvej inštancie otec uviedol, že jeho maloletá dcéra chodí do súkromnej MŠ a tam je poplatok 370 eur mesačne a otec priznal, že on sám platí tento poplatok, pričom v odvolaní otec začal klamať a vymyslel si novú skutočnosť, že materskú školu hradia rodičia jeho družky až na sumu 70 eur. Pomery matky sú rovnaké ako pomery v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu o vyživovacej povinnosti otca. Tvrdenie otca o tom, že rodina matky hospodári so sumou 2.875,90 eur, je nepravdivé. Matka

jasne na súde uviedla, že jej priateľ pracuje v zahraničí a matke prispieva sumou 700 eur a nie sumou 2.300 eur ako účelovo tvrdí otec. Partner matky má taktiež ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi z predchádzajúceho vzťahu a okrem toho náklady na život v zahraničí. Matka nie je v manželskom zväzku so svojím partnerom a tento nemá k nej vyživovaciu povinnosť. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/108/2019 zo dňa 20.08.2019. U maloletého nedošlo k zníženiu jeho odôvodnených výdavkov v porovnaní so stavom v čase predchádzajúceho rozhodnutia s aktuálnym stavom. Poukazovanie otca na jeho údajné dotlačenie k rodičovskej dohode v roku 2019 a tvrdenie, že nebolo preukázané zvýšenie potrieb u maloletého, považuje matka za neschopnosť otca vysporiadať sa realitou. Súd v tomto konaní nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/128/2019-170 zo dňa 11.03.2020, pretože nie je prípustná revízia predchádzajúceho súdneho rozhodnutia. Na základe vyššie uvedených skutočností matka maloletého navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a otca zaviazal povinnosťou nahradiť mne matke trovy odvolacieho konania vo výške 113,39 eur.

8. Otec maloletého vo vyjadrení tvrdil, že nakoľko matka spochybnila otcom predložené dôkazy o tom, že si na kúpu a následnú opravu nehnuteľností požičal finančné prostriedky od veriteľov, o čom predložil riadne doklady, navrhol, aby súd tieto osoby (G. M., O. O. a E. I.) vypočul, nech sa vyjadria či šlo o pôžičku a či otcovi predmetné finančné prostriedky požičali. Otec maloletého nepovažuje za spravodlivé, aby mal platiť také výživné, aké si nemôže dovoliť platiť.

9. Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote, má predpísané náležitosti, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní podľa § 65 a 66 CMP prihladnuc na prípadné vady konania podľa § 67 CMP a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP dospel k záveru, že toto je potrebné vo výroku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výroku o náhrade trov konania je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal pri rozhodovaní vo veci samej do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní vo veci samej súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia vo veci samej, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam otca maloletého dieťaťa dodáva nasledovné.

11. Podľa § 62 ods. 1, 2, 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

13. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. Pre posúdenie schopnosti, možnosti rodičov v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové, prípadne majetkové pomery, ale reálne zárobkové a majetkové možnosti dané jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností. Priznané výživné v prípade, ak sa menia pomery možno vychádzajúc z ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť, pretože nie je rozhodnutím nemenným. Plynutím času môže nastať zmena pomerov tak na strane detí v dôsledku pribúdajúceho veku, zvyšovania nákladov na zabezpečenie odôvodnených potrieb ako aj na strane

rodičov, a to zvýšením alebo znížením príjmov, prípadne existenciou iných okolností, ktoré môžu mať zásadný vplyv pri posudzovaní, či k zmene pomerov na strane, či už rodičov alebo dieťaťa došlo. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine.

14. Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča, v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, uvedených v § 62 Zákona o rodine. Základnými kritériami na určenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine), s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

15. V prejednávanej veci sa otec maloletého domáhal zníženia vyživovacej povinnosti k maloletému zo sumy 300 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne z dôvodu, že otec maloletého má zdravotné problémy, pre ktoré nemôže vykonávať prácu, znížil sa mu príjem, zrušil živnosť a nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné vo výške 300 eur mesačne. Súd prvej inštancie správne zameral svoje dokazovanie na porovnanie zmeny pomerov na strane oboch rodičov, ako aj na strane maloletého a správne v konečnom dôsledku rozhodol, keď návrh na zníženie vyživovacej povinnosti otca na maloletého v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

16. Odvolací súd preskúmaním veci dospel zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že návrh otca maloletého na zníženie vyživovacej povinnosti nie je dôvodný. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplýva, že o vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému G. bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/128/2019-170 zo dňa 11.03.2020, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca k maloletému zo sumy 180 eur mesačne na sumu 300 eur mesačne. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.03.2020. V čase uvedeného posledného rozhodnutia o výživnom mal maloletý 8 rokov, bol žiakom druhého ročníka základnej školy, navštevoval florbalový krúžok a bola mu odporučená ortopedická ambulancia pre ploché nohy. Matka maloletého mala v danom čase ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi O. a vlastnila dvojizbový byt, v ktorom žila spolu s maloletým, jej partnerom, ich maloletým synom O. a poberala rodičovský príspevok vo výške 270 eur mesačne a prídavky na dve deti vo výške 49,90 eur mesačne. Matka maloletého uviedla mesačné náklady na bývanie vo výške 170 eur, splátku hypotekárneho úveru vo výške 264 eur. V čase poslednej úpravy výživného bol otec maloletého živnostníkom v oblasti stavebných prác a bol jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti M. I., s.r.o. zameranej tiež na stavebné práce. Otec maloletého býval v prenajatom byte spolu s partnerkou a ich maloletou dcérou J., na ktorú mal vyživovaciu povinnosť. Tvrdil, že mal zhoršený zdravotný stav, problémy s kĺbmi, artrózu, absolvoval operácie a trištvrte roka bola práceneschopný. Otec maloletého ako živnostník v zmysle daňového priznania za rok 2019 dosiahol príjmy zo živnosti vo výške 150.501,80 eur, výdavky vo výške 161.527,42 eur. Pokiaľ ide o spoločnosť M. I., s.r.o., v zmysle daňového priznania za rok 2019 dosiahla spoločnosť výnosy vo výške 25.852,91 eur a náklady boli vo výške 33.946,72 eur. Otec maloletého svoj približný príjem uviedol vo výške 1.200 eur mesačne a jeho mesačné náklady predstavujú nájom vo výške 670 eur, dva úvery vo výške 497 eur a 413 eur mesačne, dve pôžičky od fyzických osôb vo výške 75.000 eur a 50.000 eur. Otec maloletého v roku 2018 zrekonštruoval nebytový priestor v jeho vlastníctve z peňazí vrátených z vyplatenej kúpnej ceny a prerobený nebytový priestor predal za 85.000 eur, ďalej kúpil rodinný dom, v ktorom sa nachádzajú dve bytové jednotky, za 176.500 eur (92.500 eur a 84.000 eur) a pozemky v k.ú. C. - J.. Otec maloletého splácal na leasing nákladné auto Citroen Jumper so splátkou vo výške 300 eur mesačne, motorové vozidlo Ford Transit so splátkou vo výške 300 eur mesačne a motorové vozidlo Volkswagen Amarok so splátkou vo výške 800 eur mesačne.

17. Odvolací súd má za to, že vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletému G. sa podstatným spôsobom nezmenili majetkové pomery rodičov maloletého a v zásade sa nezmenili ani pomery na strane maloletého, resp. porovnaním majetkových, sociálnych pomerov na strane rodičov nedošlo k objektívnej ani k subjektívnej zmene okolností, ktoré by odôvodňovali úpravu výživného spočívajúcu v jeho znížení na maloletého. V čase aktuálneho rozhodovania súdom prvej inštancie má maloletý G. viac ako 9 rokov, je žiakom 4. ročníka základnej školy, aj naďalej sa stravuje v školskej jedálni a navštevuje florbalový krúžok. Zásadná zmena pomerov u maloletého nenastala, len v tom smere, že maloletý začal nosiť okuliare a je vedený v ortopedickej ambulancii, používa ortopedické vložky, teda náklady na maloletého sa zvýšili len nepatrne. Pomery na strane matky maloletého sa nezmenili od posledného súdneho rozhodnutia o výživnom,

keď matka aj naďalej žije v dvojizbovom byte v jej vlastníctve spolu s maloletým, jej partnerom a ich spoločným maloletým synom O.. Matkou uvedené mesačné náklady sú na bývanie, TV a internet spolu vo výške 207 eur, splátky úveru vo výške 264,23 eur a naďalej poberá rodičovský príspevok vo výške 275,90 eur a prídavky na dve deti vo výške 51 eur mesačne. Pokiaľ otec maloletého namietal skutočnosť, že partner matky maloletého dosahuje príjem vo výške 2.300 eur mesačne a rodina matky maloletého hospodári mesačne s oveľa vyšším príjmom ako rodiny otca maloletého, ktorý dosahuje mesačný príjem vo výške 1.200 eur, odvolací súd má za to, že partner matky nemá vyživovaciu povinnosť k maloletému G., naopak má vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi O., ktorý pochádza z partnerského vzťahu s matkou. Otec maloletého nemôže preniesť zodpovednosť platiť výživné na maloletého G. na partnera matky, ktorý nie je otcom maloletého G. alebo z tohto dôvodu sa domáhať zníženia vyživovacej povinnosti na maloletého. Je potrebné podotknúť, že pri rozhodovaní o znížení výživného, na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania skoršieho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého alebo na strane rodičov. Takouto zmenou môže byť trvalá zmena zdravotného stavu, podstatné zníženie pravidelného príjmu jedného z rodičov, prípadne zmena počtu vyživovaných osôb u rodičov, pričom ani jedna uvedená skutočnosť v danom prípade splnená nebola. V porovnaní s pomermi v čase posledného rozhodovania sudu sa pomery na strane otca maloletého v zásade nezmenili. Otec maloletého žije s partnerkou a ich maloletou dcérou J. v rodinnom dome s dvomi bytovými jednotkami vo vlastníctve otca. Od decembra 2020 do apríla 2021 bol otec maloletého práceneschopný bez nároku na nemocenské dávky, nakoľko mal nedoplatky v Sociálnej poisťovni, síce od júna 2021 má zrušenú živnosť, ale aj naďalej je spoločníkom a konateľom spoločnosti M. I., s.r.o. a partnerka otca je nezamestnaná, poberá len prídavky na dieťa. Odvolacie námietky otca maloletého, že otec bol v predchádzajúcom súdnom konaní dotlačený do rodičovskej dohody a výživné vo výške 300 eur mesačne je neprimerané, a to aj vzhľadom na jeho zdravotné problémy, pre ktoré nemôže vykonávať manuálnu a ťažkú prácu, v zmysle čoho má pokles príjmu, nie sú dôvodné. Odvolací súd konštatuje, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 26P/128/2019 otec maloletého s matkou na základe vlastnej vôle uzatvoril dohodu, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca k maloletému to sumy 180 eur mesačne na sumu 300 eur mesačne, ktorú súd s prihliadnutím na záujem maloletého aj schválil, pričom v predmetnom konaní okresnému ani odvolaciemu súdu neprislúchalo hodnotiť, či rodičovskou dohodou určené výživné v sume 300 eur mesačne bolo primerané, pretože by došlo k neprípustnej reparácii pôvodného už právoplatného rozhodnutia. Bez ohľadu na skutočnosť, že otec maloletého bol práceneschopný od decembra 2020 do apríla 2021 a v júni 2021 zrušil živnosť pre zdravotné problémy a s tým spojenú nemožnosť vykonávania manuálnej práce, nemožno na strane otca maloletého konštatovať, že by došlo k takému dlhodobému alebo trvalému poklesu jeho príjmu, ktorý by predstavoval zásadnú zmenu pomerov na strane otca maloletého z hľadiska dôvodnosti zníženia vyživovacej povinnosti k maloletému. Otec maloletého po ukončení svojej živnosti a tvrdenej nemožnosti vykonávať manuálnu prácu je aj naďalej jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti M. I., s.r.o., z činnosti ktorej má otec príjmy, pričom otec maloletého tvrdil, že z podnikateľskej činnosti má príjem asi vo výške 1.200 eur mesačne. Neobstojí odvolacia námietka otca maloletého, že príjmy z podnikania sa znížili, a to aj z dôvodu situácie v súvislosti s Covid-19, keď z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že spoločnosť M. I., s.r.o. dosiahla v roku 2020 vyššie zisky ako v roku 2019, o čom svedčí daňové priznanie obchodnej spoločnosti z roku 2019, v zmysle ktorého celkovo výnosy predstavovali sumu vo výške 25.852,91 eur a daňová strata bola vo výške 1.821,56 a v zmysle daňového priznania za rok 2020 dosiahla obchodná spoločnosť celkovo výnosy vo výške 35.519,64 eur a základ dane bol vo výške 5.381,98 eur a zároveň majetok obchodnej spoločnosti v roku 2020 vzrástol takmer o 8.000 eur v porovnaní s predchádzajúcim rokom. V rokoch 2020 a 2021 otec maloletého predal pozemky v k.ú. C. - J., za kúpnu cenu medzi 70.000 eur až 80.000 eur, rodinný dom (kde sú dve bytové jednotky) v k.ú. T. spolu za kúpnu cenu vo výške 341.000 eur a následne v máji 2021 otec maloletého kúpil rodinný dom s pozemkami za kúpnu cenu vo výške 220.000 eur. Z uvedeného je zrejmé, že otec maloletého má dostatok finančných prostriedkov z predaja nehnuteľností a pokiaľ by jeho finančná situácia bola nepriaznivá ako tvrdí otec, nekúpil by ďalšiu nehnuteľnosť, resp. rodinný dom za 220.000 eur a v prvom rade by zabezpečil výživu pre maloletého a vyplatenie tvrdených pôžičiek od fyzických osôb, pričom v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal, že by otcovi boli poskytnuté pôžičky od fyzických osôb. Už len samotná skutočnosť, že otec maloletého má splátky úverov spolu vo výške 887 eur mesačne, platí maloletej dcére Zare súkromnú školu vo výške 370 eur mesačne a má ďalšie mesačné náklady, svedčí o tom, že otcom uvedený príjem vo výške 1.200 eur mesačne pravdepodobne nebude reálnym príjmom, keď otcom uvedené mesačné náklady podstatne prevyšujú ním tvrdený mesačný príjem. Odvolací súd k úverom a pôžičkám otca maloletého konštatuje, že otec na seba zobral príliš veľké finančné riziko a

uvedené dlhy vznikli predovšetkým v čase jeho podnikania, teda existovali už v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, pričom uvedená situácia otca nemôže byť na úkor životnej úrovne maloletého a jeho odôvodnených potrieb. Vyživovacia povinnosť otca k maloletému je prednostnou pohľadávkou vo vzťahu k všetkým ostatným pohľadávkam, ktoré má otec maloletého a ktoré nemôžu byť na úkor maloletého. Otec maloletého je tak povinný v prvom rade zabezpečiť výživu svojho maloletého dieťaťa, až následne môže využiť zostávajúce prostriedky na uspokojovanie svojich potrieb a musí si byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému, pokiaľ nie je schopný samostatne sa živiť aj na úkor svojej životnej úrovne. Nemožno sa stotožniť s odvolacou námietkou otca maloletého, že maloletej Zare platí poplatok za materskú školu vo výške 70 eur mesačne a zvyšných 300 eur mesačne platia rodičia jeho partnerky, nakoľko otec maloletého tvrdil v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, že platí poplatok za súkromnú materskú školu vo výške 370 eur mesačne a nepreukázal, že by platil len 70 eur mesačne. Vzhľadom na skutočnosť, že je v schopnostiach otca platiť svojej maloletej dcére súkromnú materskú školu vo výške 370 eur mesačne, je aj v jeho schopnostiach a možnostiach platiť výživné na maloletého vo výške 300 eur mesačne. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení, prihliadajúc na odôvodnené potreby maloletého, na možnosti a schopnosti oboch rodičov, pri zohľadnení príjmu matky aj otca, aj pri zohľadnení výdavkov u maloletého, u matky, ako i pri zohľadnení preukázaných výdavkov a príjmov u otca, považoval aj odvolací súd návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti otca k maloletému za nedôvodný, nakoľko na strane otca nenastala taká zmena pomerov, ktorý by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti.

18. Pokiaľ ide o odvolanie otca maloletého dieťaťa proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd uložil otcovi maloletého povinnosť nahradiť matke maloletého trovy konania vo výške 327,12 eur, ktoré je otec povinný zaplatiť advokátke matky, tu odvolanie otca maloletého dieťaťa bolo podľa odvolacieho súdu dôvodné. Otec maloletého namietal, že v danej situácii nie sú dané okolnosti, ktoré by odôvodňovali spravodlivý nárok na náhradu trov konania a žiadnemu z účastníkov nemala byť priznaná náhrada trov konania. Odvolací súd konštatuje, že generálna klauzula formulovaná v § 52 CMP vychádza z predpokladu, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Touto formuláciou sa okrem iného zdôrazňuje výnimočnosť uplatňovania nároku na náhradu trov konania v prípadoch, ak to tento zákon pripúšťa. Ustanovenie § 55 CMP predstavuje tzv. materiálny korektív. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné zdôrazniť, že aplikácia ustanovenia § 55 CMP musí byť náležite odôvodnená. V porovnaní s § 53 CMP, v ktorom je upravená taktiež výnimka z rozhodovania o trovách konania, nie je pri aplikácii § 55 rozhodujúcim kritériom úspech v konaní. Predpoklad, že je s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé priznať niektorému z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania, musí súd vyhodnotiť z úradnej moci, a to za predpokladu, že si účastník konania alebo iná osoba uplatnila nárok na náhradu trov konania a nejde o konania uvedené v § 53 CMP. Taktiež je potrebné poznamenať, že pri hodnotení kritéria, či je s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé priznať náhradu trov konania, nie je jediným kritériom zohľadňovanie osobných a majetkových pomerov účastníkov. Relevantné sú práve okolnosti prejednávanej veci. Pre posúdenie výnimky zo zásady, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania a teda uplatnenie tzv. materiálneho korektívu spravodlivého požadovania náhrady trov konania, odvolací súd dospel k záveru, že nie je namieste aplikovať ustanovenie § 55 CMP, a preto odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. K uvedenému dospel odvolací súd na základe toho, že síce návrh otca maloletého na zníženie vyživovacej povinnosti bol nedôvodný a zamietnutý, avšak samotný návrh otca nemožno považovať za šikanóznny, keď návrh vecne odôvodnil, dostavil sa na pojednávanie, vyjadril sa ku všetkým potrebným skutočnostiam, z jeho strany nedochádzalo k priesťahom v konaní a až samotným vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa na strane otca nezmenili pomery odôvodňujúce zníženie jeho vyživovacej povinnosti, preto bol návrh zamietnutý.

19. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výroku o náhrade trov konania zmenil podľa § 388 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).